

Aristos Constantinou, Преслава - Спомени

текста е наличен благодарение на Tekstove.bg

Πως να στο πω πως μου,
Να αντέξω πως πες μου!
Αγάπη μου μωρό μου,
Σε θέλω, σε θέλω...

Οι αναμνήσεις άσπρο μαύρο χρώμα,
Στην καρδιά μου έχουν μείνει τώρα.
Όσα χρόνια κι αν περάσουν,
Εγώ θα 'μαι πάλι εδώ!

Τърся те във всеки след тебе
и все намирам аз изгубено време.
Кога ще спре да боли все едно.

[Припев:]

Спомени, като дрехите късам ги
снимките като цигари ги паля.
Мислех си, че за ден ще ми мине - не
всеки следващ повече ме хваща.
Ако звънна - затваряй, ако пиша - не отговаряй
искам да те забравя, не става, не става.

Спомените вече черно бели
цялото сърце са ми заели.
И след сто години знам
пак от вътре ще горя.

Πως μου λείπουν τώρα τα φιλιά σου,
Δεν με σκέφτεσαι γιατί καρδιά μου.
Πονάω γιατί με ξεχνάς...

[Припев:]

Спомени, като дрехите късам ги
снимките като цигари ги паля.
Мислех си, че за ден ще ми мине - не
всеки следващ повече ме хваща.
Ако звънна - затваряй, ако пиша - не отговаряй
искам да те забравя, не става, не става.

Казват, че като обичаш все едно си в рая,
след всичко с теб любовта е живият ад.

[Припев:]

Спомени, като дрехите късам ги
снимките като цигари ги паля.

Мислех си, че за ден ще ми мине - не
всеки следващ повече ме хваща.

Πως να στο πω φως μου,

Να αντέξω πως πες μου!

Αγάπη μου μωρό μου,

Σε θέλω, σε θέλω...